

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 76.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790567280/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

III

Pour vous plaire chaste Emilie,
Je me consume nuit & jour
A filer le parfait amour;
Mais je vous avourai qu'un sentiment impie,
Quand je vois vos appas, se glisse dans mon coeur,
Le moral est chez moi tout voisin du physique;
Et malgré le respect de ma pudique ardeur,
Je ne me sens point fait pour l'amour platonique.

C.A. Demoustier.

Og alt dette er ikke nogen Drøm? spurgte Felix sig selv, da han sad paa et Tabouret ved Vinduesforfybningen. Nei, det er Skjæbnen, der atter har forkjælet mig ved at opfylde mine Ønsker. Jeg træder paa det bonede Gulv i den oplyste Sal, og ikke paa den tilrøgede Kneipes sandede Bræder; de unge Piger ere fine, fornemme Frøkener, og ikke – og hun, Emilie, den eneste, jeg har elsket, hun sidder mig saa nær, at jeg kun behøver at gaae to Skridt, – saa uforvaret, at jeg kunde trykke ti Kys paa hendes blottede Hals, maaskee tyve, inden hun skulde kunne rive sig løs, eller inden de Andre kunde komme hende tilhjælp. Gud veed om hun dog ikke tilgav mig. Dog tænk ikke derpaa; tak din Stjerne, der lod Dig leve og see. O, det er mere end fuldendt; denne simple Haarfletning er endnu smukkere end hendes Lokker sidst – hun har frygtet deres Indiscretion iaften da hun er *decolleté*, derfor har hun tvunget dem tilbage; – disse Øienhaar, der kaste lange Skygger ned over Kinden; dette Smil, – o, hun kunde kjøbe mit Liv for et saadant Smil. Og hvor hun spiller smukt; saa søde Hænder ere aldrig løbne over Tangenterne. Og saa kan jeg saa godt lide hun bruger Pedalen, den strammer Kjolen tæt om Knæet og røber mere af den henrivende Snørestøvle end vi arme Dødelige ellers faaer at see. – Mere end Snørestøvlen – ha, Guder lad mig døe!

Han lænede sig tilbage, men Gardinet gav efter, han tabte Ligevægten, og Tabouretted rullede hen under Pianoet, imedens Gardinet slog sig sammen efter ham.

Men Hr. Bearn, udbrod Emilie, der maatte tage Fodderne til sig;